

GUDSTJENESTE MED DÅP OG NATTVERD

3.s.e. Kristi åpenbaringsdag

Fjellhamar kirke 23. januar 2011

Johannes 4,46-54

PREKEN

1. TROENS KRAFT

Eldar Rønning sa noe om det i går. Da han endelig vant et verdenscuprenn i langrenn. At du aldri må slutte å tro på at du kan greie det. Tro at du kan bli best. Tro at du kan vinne. Akkurat det samme hører vi om igjen og om igjen i programmer som Idol, X-faktor og Norske talenter. Fra dommerne eller deltakerne. At de må ha tro på seg selv og på at de kan greie det. Og vi kjenner det jo igjen alle sammen hvor mye kraft det er i tro. For at vi skal greie nye utfordringer, nå målene vi har satt oss eller bare holde oss oppe og stå løpet og greie hverdagen. Troen på at jeg kan greie det, dette skal gå bra, teller mer enn det meste annet. Og det er ikke lite mennesker har greid når de først har tro på seg selv og det de driver og jobber for å få til.

2. TANKER OM TEKSTEN

Teksten fra bibelen i dag handler blant annet om det. Om tro og troens kraft. Og når vi kikker inn i denne boka, i bibelen, så utvides perspektivet. Det er ikke lenger begrenset til hvor stor tro jeg kan ha på meg selv og folk rundt meg, og det jeg og vi kan klare. I tillegg til den store kraften som ligger i det så dras vi her også inn i å ha tro til Gud og hva han kan gjøre i den som tror. Å tro på Gud er å tro på en Gud som tror på meg og som øker troens kraft i livet mitt radikalt.

Lese Johannes 4,46-54

Kapernaum lå kanskje 4-5 mil nord for Kana. For denne kongelige embetsmannen som gikk til fots var det en krevende og slitsom dagsreise. Hva er det som får han til å gjøre det? Det er nok først og fremst nød og desperasjon for sin døende gutt. Men det er ikke bare det. Det er tro også. På at denne Jesus kan redde guttens liv. Allerede her ser vi troens kraft – en mann går 4-5 mil i varme Israel, i håp og tro om å redde sin sønns liv.

Mennesker gjør det samme i dag. Jeg er blitt fortalt at folk reiser opp til Snåsamannen om natten og setter seg utenfor huset hans og venter på at han skal våkne. Selv om han altså har lagt opp og sluttet med sin praksis. Hadde vi selv eller en av våre barn vært døende og medisinsk oppgitt så hadde en god del av oss sikkert også dratt til Snåsamannen eller helbredelsespredikanter som Svein Magne Pedersen. I håp og tro om at han kunne redde oss.

På spørsmålet om komme og gjøre sønnen frisk, kommer Jesus med et hjertesukk. Om at folk bare vil tro når de får se tegn og under. Den kongelige embetsmannen greier ikke stoppe sin bønn om et under og bryter ut med det som fyller hans hjerte: Sønnen min er døende, kom og hjelp meg!

Men Jesus blir ikke med han. Det trengs ikke. Han bare sier at sønnen hans lever og at han kan dra hjem. Og da kommer de sterkeste ordene i denne teksten: ”Og mannen trodde Jesu ord og gikk av

sted.” Uten å vite, uten muligheter til å sjekke realitetene før dagen etter, så tror han Jesus på hans ord, og godtar å gå alene hjem uten Jesus. Han går i tro om at oppdraget hans har lyktes. Når han dagen etter på vei hjem treffer tjenerne som er gått han i møte for å fortelle at sønnen lever, så spør han likevel om når han ble bedre. Og troen på kraften i Jesu ord bekreftes når han skjønner at det inntraff samtidig. Så kommer de viktigste ordene i teksten. ”Og han kom til tro sammen med hele sin familie.” Her handler det ikke om en tro på at mirakler kan skje. Nei, dette er en tro på Jesus. Som Messias, som sendt av Gud. Som kan helbrede, ja. Men som er mye mer enn det.

Tenk hva denne mannen fikk oppleve av hvilken kraft det er i tro. Først fikk tro han til å reise langt av gårde til fots. Så kobles denne beinas troshandlingen seg for alvor på Guds trosverden, og han for oppleve at troen på Jesu ord holder vann, at Jesu ord er kraftfulle og gjør sønnen frisk. Og ikke nok med det så får han oppleve sammen sin familie å få leve resten av sitt i liv i tro på at Jesus har noe mye mer å gi dem enn en enkel helbredelse. Og en sånn tro har virkelig mye livskraft i seg.

3. TROENS KRAFT I MITT LIV

La oss hoppe til i dag og mitt liv og min situasjon. For å våge å være litt personlig. I sommer fikk jeg vite at jeg har leukemi, blodkreft. Den har frem til i dag vært en fredelig og lite aggressiv utgave, og jeg er som dere skjønner i brukbar form. Men hvis ikke noe gjøres er jeg dødende. Det eneste som kan gjøre meg frisk er en beinmargstransplantasjon. Og den er tenkt gjennomført om et halvt års tid. Det er medisinsk røffelig 70 % sjanse for at det skal gå bra, og opp til 30 % sjanse for at det ikke går bra. Fra at død inntreffer tidlig til at jeg lever videre med vedvarende og livstruende men. Det er jo egentlig gode odds. Tenk så heldig jeg er som lever i Norge i 2010!

Hadde jeg levd på Jesu tid hadde det for det første gått kanskje et par år til før jeg hadde skjönt at det var noe alvorlig galt. Men da hadde jeg vært døende. 100 % medisinsk sett. Men jeg må jo innrømme at de opptil 30 % har vært tøffe å se i øynene. Særlig i starten og kanskje det vil melde seg igjen den siste tiden før transplantasjonen? Det er jo ikke bare å kimse av å spille russisk rulett hvor 2-3 av 10 kulehull i magasinet er fylte.

Hva er troens kraft for meg i dag i min situasjon? Rent menneskelig sett viser jo undersøkelser at mennesker som er optimister og tror at operasjoner og lignende går bra, de blir oftere friske enn andre. Jeg har jo stor grunn til å være optimist rent menneskelig sett og jeg er det nesten uten unntak så langt. Dette har jeg troa på skal gå bra!

Men jeg har også koblet meg på Guds trosverden. Jeg vet at mange ber for meg, og det i seg selv er en sterk opplevelse. Jeg har flere ganger opplevd å bli bedt for med håndspåleggelse. Jeg har til og med reist til USA og blitt bedt for i en kirke som er veldig opptatt av helbredelse og driver masse med det. Det var vel og merke en tur sammen med ungdommen i kirka vår som var bestemt før jeg fikk vite om kreften min. Andre har ønsket å ta meg med meg til andre helbredelsespredikanter. Per i dag er kreften i blodet mitt enda. Og jeg lever enda. Gud har god tid på å gjøre meg frisk, enten det er gjennom medisinsk hjelp som Gud har gitt oss evnen til å utvikle til det den er i dag og det den skal bli i morgen, eller at troens kraft på underfullt vis gir meg livet. Jeg tror jeg kan si at jeg nesten daglig kobles på Guds trosverden.

Men jeg lever også med en Jesus-tro. Om at han er noe mer enn en som kan helbrede meg. Han kan også frelse meg. Tilgi meg, elske meg og føre meg tilbake til Gud. Han vil ta meg hjem til Gud når min tid kommer. Denne Jesus-troen gir meg kraft til å leve med blodkreft, til å møte livets mange opp- og nedturer. Den gir meg kraft til å se døden i øynene. For døende er jeg okke som. Akkurat som deg. Det er jo bare et spørsmål om tid. Sønnen til den kongelige embetsmannen overlevde ikke han heller. Han fikk bare en god del år ekstra før også døden nådde han. Min Jesus-tro innebærer et håp om et liv etter døden samme med Gud og mennesker, når den dagen enn måtte komme.

4. TROENS KRAFT

Å forlenge livet med noen tiår ville i en livstruende situasjon være fantastisk. De aller fleste av oss ville valgt helbredelse fra en dødelig sykdom fremfor en trygg tro på det evige liv. Vi ville valgt tegn og under fremfor frelse og evighetstro. Når Jesus sukker over at folk ikke vil tro uten tegn og under så skjønner han at det er sånn, men han har et større bilde. Han vil noe mer enn en utsettelse av døden med noen år. Han vil med sitt liv og sin død gi oss en tro på at døden ikke skal få det siste ordet når den en gang kommer. Han ville at vi skal få leve vårt liv i en verden hvor sykdom og død herjer med tro på at han er med oss og at livet vinner til slutt. Han vil at vi skal få kjenne den kraften en slik tro gir oss om vi lever eller dør. Uavhengig og løftet over når sykdom og død rammer oss.

Samtidig unner Jesus oss å oppleve troens kraft til helbredelse slik som den kongelig embetsmannen. Vi må jo være ærlige å erkjenne at det skjer ikke så ofte i kirka vår. Tegn og under, helbredelser. I og med at livet på jorda ikke er noen himmel så kan jo ikke helbredelser og mirakler inntreffe hver gang vi ber. Da blir det himmel på jord. Tegn og under må høre til sjeldenhetene. Til det uvanlige, men det kan skje. Og jeg tror det kan skje mye oftere enn vi og jeg opplever det. I andre land og kirkesamfunn gjør det det. Og i dette er heller ikke troens kraft uvesentlig. Flere ganger poengterer Jesus hvor viktig tro er når under skal utføres. Lite tro kan hindre et mirakel. Den som regel viktigste grunnen til at vi ikke får bønnesvar eller opplever under, er at vi ikke forventer det, tror det og ber om det. Vi mangler troens kraft til å be og kanskje også når vi ber. Det er jo ikke alltid så lett å gjøre noe med, og ha tro på det vi ber om. Men det har Jesus forståelse for. Men det vi kan gjøre noe med er fortsette å be, fortsette å komme til han. Troen må alltid rette seg mot Jesus og det han kan gjøre, og aldri mot min egen trosevne og troskraft. Den kongelige embetsmann gikk en hel dag i tro på at Jesus kunne hjelpe. Og han gikk like langt hjem igjen alene i tro og tillit til Jesu ord om helbredelse.

Troens kraft er noe av det sterkeste vi mennesker har i livet. Ikke minst når den åpner seg for Gud og det han kan gjøre i den som tror. Det unner jeg oss alle å få oppleve. Og derfor samles vi her hver søndag og i smågrupper og andre ting andre ganger i uka. For å hjelpe hverandre til å åpne oss for troens store og kraftfulle verden. Det er allerede mange som tror. Langt flere enn de som går jevnlig i kirka. Vil du bli med så heng deg på. Alene eller sammen med hele din familie.